

kaasas. Üks nende seast oli minema kewadil
säält läbi metsa sõitnud, ja et temale midagi
õnnetust ei olnud juhtunud, ei kartnud
n'ad ka nüüd ühtegi, waid kõik kaheksa noort-
meest naersiwad linnakirjutaja ja kõrtsimehe
maanitsuste üle ning tähendasiwad, et neil olla
suur rutt, ja mis mõrtsukate üle ütelda, ar-
wasiwad, et need pidada enam nende, kui ne-
mad mõrtsukate eest hirmu tundma. Pea
jätiswad n'ad Zumalaga ja läksiwad teele,
üle lubja mägede ja metsarikka mägestikude.
Viimase maa pääl ja kõrge mäna metsa wa-
hel waewalikku edasijõudmist, lühendas mõne
rõõmsa salmi laul.

Kui wastu õhtut männade warjud ikka pi-
medamaks läksiwad, nägawad n'ad ühe oru-
lõhustikku jõudes üht üksikut kõrtsi eneste ees,
kelle kõrwas wäike oja wulisedes laenid alla
weeretas.

Kõrtsirahwas waatasiwad terawa pilkega
reisijate pääle; koer, keda üks reisijatest ligi
oli wõtnud, ei tahtnud ega tahtnud üle läwe
sisse astuda, waid jooksis saba lipitsedes ja

hädalift häält tehes ukse ees edasi tagasi, kuni
kõrtsmik teda nende sõnadega: „Zeite wäike
koer kardab wist meite suurt koera, kes te-
male ometi midagist ei tee,” kae pääle wõttis
ja tuppä wiiis. Seda nähes lüiwad ka noo-
red mehed kartlikuks; n'ad oliwad kaunis wait,
kuni õhtusõõki toodi, ja selle järele sigarisuit-
setamine ja õllejoomine hakkas, mis läbi en-
dine kartus jälle wähenes,

Kesk tuba seisis üks jame puusammas, mis
põrandast laeni ulatas ja n'agu toeks nähti
olewat. Sellesama ümber tegi nüüd tüdruk
noorte meestele puhkamise asemid õlgest nenda
et pääpadjad, mis puutoolide pääle pandud
saiwad, sammast wastu oliwad. Noored me-
hed imestlesiwad seesuguse aseme üle ja küsisi-
wad selle põhjuse järele; tüdruk aga wastas
naljatades, et see sündida seepärast, et noor-
sande käd ja jalud hästi kaugel üheteisest ära
olla, et mitte riidu ei lähaksiwad. Noored
mehed naersiwad ja ei pärinud enam midagi.

N'ad oliwad sandi tee pärast kaunis wä-
sinud. Kui seepärast kõrtsis, kus pääle nende